

Sexualitatea în căsnicie

Walter Nitsche

© Schwengeler-Verlag, Online începând de la: 10.10.2018, Actualizat: 10.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Lucruri principiale pe tema „Sexualitate”

Dacă ajungem acum să vorbim despre dragostea trupească, trebuie s-o spun dinainte că aceasta nu este o temă dubioasă, căci Dumnezeu n-a creat lucruri dubioase. „*Căci orice făptură a lui Dumnezeu este bună: și nimic nu este de lepădat dacă se ia cu mulțumiri,*” (1 Timotei 4.4). Cuvântul lui Dumnezeu spune deci, că un creștin trebuie să privească sexul ca bun și să-l savureze cu mulțumiri!

Din nenorocire, în unele cercuri creștine diavolul (provocatorul de haos = diavolul), i-a convins pe credincioși de alte idei și anume, că sexualitatea ar fi carnală și abținerea ar fi spirituală, că sexualitatea este un rău necesar, trebuincios pentru reproducere, dar în rest n-ar folosi la nimic bun. O asemenea atitudine Îl necinstește pe Dumnezeu, Creatorul sexualității.

Unii creștini tocmai de aceea reacționează așa, pentru că n-au învățat să cunoască decât forma pervertită a sexualității: consumul sexului, desfrâurile dinaintea căsătoriei, pornografie – toate acestea sunt, de fapt, sexualitate distorsionată de diavol. Totuși, de pe cal nu se poate să cazi numai pe stânga, ci și pe dreapta; și anume atunci când copilul se aruncă cu apa din copăie și se crede că sexul este din principiu o problemă a „lumii” și a „diavolului”. Dar cu aceasta l se reproșează indirect lui Dumnezeu, că la crearea omului, prin faptul că l-a creat și ca ființă sexuală, a procedat neînțelept și profan. Acesta este un lucru necugetat! Aceasta trebuie neapărat s-o recunoaștem. După crearea omului întreg: cu duh, suflet și trup (și sexualitate), Biblia spune: „*Dumnezeu s-a uitat la tot ce făcuse și iată că toate erau foarte bune.*” (Geneza 1.31).

Ca oameni care au încredere în înțelepciunea și inteligența lui Dumnezeu, să includem și domeniul sexual și să învățăm ce a intenționat Dumnezeu cu acesta, când i-a dat omului sexualitatea. Numai motivul procreării nu putea să fi fost, căci pe de o parte există multe feluri de reproducere în natură și chiar la reproducerea sexuală din regnul animal vedem în majoritatea cazurilor, că o unire sexuală între mascul și femelă este limitată numai la un anumit timp (perioadă de rut). Chiar și în domeniul sexual Dumnezeu a creat omul mai presus de animal.

Pe de altă parte, sexul a fost creat de Dumnezeu înaintea căderii în păcat, iar căderea omului în păcat nu constă – așa cum se crede în mod obișnuit adesea – într-o greșală sexuală, ci prin faptul că omul și-a exprimat neîncrederea în Dumnezeu, s-a făcut autonom și prin aceasta a ales de bunăvoie un drum propriu, trufaș.

Deci renunțarea la activitatea sexuală nu este mai spirituală sau mai sfântă decât viața sexuală intensivă, care numai atunci ar fi periculoasă, dacă ar conta ca scop final, să te arăți a fi cineva. Multe căsnicii suferă mai mult prin abținerea sexuală, decât prin activitatea sexuală excesivă. În repetate rânduri trebuie să atragem atenția unuia dintre soți, că el este la fel de vinovat de adulterul partenerului său, pentru că a stăruit în mod neînțelept în abținerea conjugală. Dragostea adevărată înseamnă deci și a cerceta și a satisface nevoile sexuale ale partenerului.

Să ne gândim totuși, că relațiile intime au asupra părtășiei conjugale o influență care leagă, unește și îmbogățește. Acest lucru, de a fi apropiat intim, este întreținut numai cu partenerul –

majoritatea celorlalte domenii sunt în general împărțite cu alți oameni (de exemplu cu copiii).

Când abstenența este anunțată, atunci aceasta trebuie să fie (potrivit 1 Corinteni 7.5) prin învoială comună, dintr-un motiv suficient de serios pentru rugăciune excepțional de intensivă și să fie numai trecătoare.

Proverbe 5.15-19 și următoarele arată limpede, că Dumnezeu i-a dat omului sexualitatea la început ca dar spre bucuria bilaterală: „*Bucură-te de nevasta tinereții tale. Cerboaică iubită, căprioară plăcută: fii îmbătat tot timpul de drăgălășeniile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei!*” (Proverbe 5.18,19). Acestea sunt recomandări biblice pentru un soț. Dar oare ce înseamnă aceasta în mod practic pentru acela care ia în serios Cuvântul lui Dumnezeu.

În Geneza 4,1 se spune: „*Adam a cunoscut pe Eva, soția sa; ea a rămas însărcinată și l-a născut pe Cain.*”

Unirea sexuală dintre Adam și Eva a fost redată ca „Adam a cunoscut pe Eva”. Aceasta este o expresie foarte potrivită; căci, așa cum am văzut deja, „a iubi” înseamnă să cercetezi nevoile celuilalt și să încerci să le potolești. Aceasta trebuie să fie valabil și în domeniul trupesc. Aici este datoria soției și a soțului, să exploreze nevoile celuilalt și să încerce să le astâmpere. Aceasta este „datoria obligatorie” pe care o au cei doi care se iubesc (1 Corinteni 7.3-5).

Excesul în viața sexuală

Cu toate că mai multe căsnicii suferă de lipsa sexualității, există și un exces în sex, cu consecințe grave. Uneori neajunsul de acum din viața intimă are legătură chiar cu excesul dinainte („reacție de plictiseală”). Viața intimă îi costă putere pe ambii parteneri, înainte de toate, putere sufletească. De aceea necumpătarea va slăbi în loc să învioreze trupul și sufletul. Înainte de toate, în Orientul Apropiat există popoare la care este obiceiul să se împreună sexual regulat, de mai multe ori pe noapte. Ca urmare a acestui fapt, acești oameni sunt apoi epuizați, viața le este o povară și abia dacă pot să îndeplinească o muncă normală.

Oricine știe că după o perioadă de post sau de foamete, o mâncare bună se savurează îndoit. Cine consumă în fiecare zi mâncarea lui preferată, pentru acela devine „obișnuită” și scade în valoare. Chiar și cel mai bun ospăț ne îngrețosează dacă-l primim zilnic. Cine este necumpătat sexual și face „exces de desfrâu”, acela nici nu va mai putea să prăznuiască vreo „sărbătoare” Cumpătarea și reținerea rezonabilă cresc plăcerea. Deci excesul, cantitatea mare este în detrimentul calității.

Cunoașteți nevoile sexuale ale soțului dumneavoastră? Ale soției dumneavoastră? Știți într-adevăr cum simte, ce dorește, ce-l bucură pe partenerul dumneavoastră? În cele ce urmează vom da niște indicații practice.

Femeia ca ființă sexuală

Din păcate, mulți bărbați sunt absolut „neștiutori” în ceea ce privește femeia, cu toate (sau

tocmai pentru) că au citit nenumărate manuale de sex despre „dragostea” sexuală. Deja la vârsta școlară un băiat primește informații de cele mai multe ori total false despre simțirea sexuală a femeii. Un bărbat trebuie întâi să devină conștient că o femeie simte sexual cu totul altfel decât un bărbat. Dacă excitația sexuală la bărbat are loc mai mult prin impresii vizuale, prin „stimularea activității glandulare”, la femeie excitarea sexuală are loc de regulă mai mult prin „atmosferă”. O femeie va fi stimulată sexual, dacă pentru aceasta temelia este pusă cu: gingășie, considerație, înțelegere, siguranță. Pentru o femeie este important ce simte, ce percepe sufletește; ea nu este în primul rând dependentă glandular. De aceea face parte din datoria unui soț iubitor, să se întrebe cum o poate învălui pe soția lui cu gingășie – și aceasta deja cu câteva ore înainte de împreunarea sexuală. Această învăluire delicată se petrece de cele mai multe ori prin lucruri mărunte deosebite, cum ar fi un cuvânt drăguț, o îmbrățișare drăgăstoasă, un sărut delicat pe obraji. Firește: dacă un bărbat este drăguț cu soția lui numai atunci când are intenții sexuale, femeia se simte înșelată, folosită, abuzată. Deci această învăluire delicată trebuie să se petreacă și în perioadele în care nu urmează o unire sexuală. O femeie va observa dacă soțul ei are respect profund, dacă soțul ei o tratează ca pe un mărgăritar nobil. Aceasta o va ajuta foarte mult pe o femeie să „*fie goală și să nu se rușineze*” (Geneza 2.25).

A fi gol are nevoie sufletește de cuvinte, are nevoie de conversație. Bărbatul nu trebuie să se teamă că prin dorința lui sexuală își va supăra soția, iar femeia nu se va închide din neștiință sau din falsă pudoare și să-i refuze bărbatului ceea ce ea de fapt vrea să-i dăruiască. Aici se ajunge la un ritm afectuos de dăruire și primire, de cerere și îndeplinire.

Deoarece este de datoria bărbatului să-și conducă soția până la punctul culminant al sexualității, are deci obligația să acorde mare atenție sentimentelor soției sale. Dacă domnesc: necazul, ranchiuna, nesiguranța, grijile și răceala, femeia nu va fi capabilă să atingă apogeul sexual satisfăcător – indiferent ce „practici psihologice” ar folosi bărbatul.

Tocmai în filmele cu sex bărbații sunt mințiți în masă, prin faptul că se arată cum femeia ajunge, chipurile, la punctul culminant satisfăcător prin „tehnici sexuale”. Toate acestea sunt numai „jucate” – ele nu au nimic a face cu realitatea, chiar dacă unele femei solicită numai stimulare psihologică. Dar ce trăiesc ele este comparabil cu bălăcitul într-o cadă de baie, și nu (așa cum a intenționat Dumnezeu) cu înotul și fericita scufundare într-un lac limpede.

Ca soț, întrebați-vă deci: cum pot deja cu ore înainte să-mi învălui soția cu drăgălășenie și să creez atmosferă? Și apoi: ce stimulare psihică îi place soției mele? Care o ajută să se excite sexual? Căci și timpul împreunării sexuale trebuie, în mod logic să fie influențat de: duioșie, înțelegere, considerație. Poate soției dumneavoastră îi place muzica liniștită? Sau apreciază lumina lumânării – atunci nu puteți să vă montați, pur și simplu, în dormitor spoturile disco.

Ceea ce le face multor bărbați greutăți, este faptul că atmosfera de duioșie și siguranță se creează, înainte de toate, prin cuvinte. Și atunci vezi bărbați care pe tot parcursul perioadei de a fi sexual împreună sunt muți ca un pește. Biblia ne cere nouă, bărbaților, să exprimăm în cuvinte dragostea pentru soția noastră. Exemple ni se dau în Cântarea Cântărilor:

„Ce frumoase îți sunt picioarele în încălțăminte ta, fată de domn! Marginile rotunde ale coapsei tale sunt ca niște lăntișoare de pus la gât, lucrute de mâinile unui meșter iscusit.

Pânțelele tău este un pahar rotund, de unde nu lipsește vinul mirositor; trupul tău este un snop de grâu încins cu crini. Amândouă țâțele tale sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare. Gâtul tău este ca un turn de fildeș; ochii tăi sunt ca iazurile Hesbonului, de lângă poarta Bat-Rabim; nasul tău este ca turnul Libanului, care privește spre Damasc. Capul tău este cum este Carmelul și părul capului tău este ca purpura împărătească: până și un împărat ar fi înlănțuit de pletele tale!... Ce frumoasă și ce plăcută ești tu, iubito, în mijlocul desfătărilor! Statura ta este ca finicul și țâțele tale ca niște struguri. Îmi zic: „Mă voi sui în finic și-i voi apuca crăcile!” Atunci țâțele tale vor fi ca strugurii din vie, mirosul suflării tale ca al merelor. Și gura ta toarnă un vin ales, care curge lin ca răspuns la dezmierdările mele și alunecă pe buzele noastre când adormim!” (Cântarea Cântărilor 7.2-10)

Ați spus deja ceva asemănător soției dumneavoastră?! Răspundeți că aceasta v-ar costa un mare efort – vă cred pe cuvânt! Înțeleg, de asemenea, că nu aveți nici un fel de nevoie să șoptiți la urechea soției dumneavoastră astfel de cuvinte romantice în timpul vieții erotice. Dar gândiți-vă la aceasta: iubirea înseamnă să cercetați nevoile soției dumneavoastră și să le satisfaceți – indiferent dacă aveți sau nu o necesitate corespunzătoare. De aceea, începeți, pur și simplu – din dragoste, nu pentru că o faceți cu plăcere din principiu. Dacă vorbele dumneavoastră sunt atunci nutrite de hotărârea dumneavoastră launtrică de a iubi, soția dumneavoastră va simți aceasta ca pe ceva care o face forate fericită.

Intonația, glasul dumneavoastră, pregătirile pentru o reală nestânjenire, toate acestea fac parte exact așa din atmosfera necesară, ca și faptul că aveți o înfățișare îngrijită. Dacă mirosiți a transpirație sau sunteți nebărbierit, poate să tulbure atmosfera tot așa ca și vorba dumneavoastră jignitoare sau dură de acum o oră sau ca remarcă defavorabilă despre unghiile lăcuite ale degetelor sau despre cămașa de noapte a soției dumneavoastră (care doar a „probat” și a folosit totul pentru dumneavoastră).

Cum se răsfrâng, de exemplu teama și nervozitatea soției asupra trupului dumneavoastră, arată Tim și Beverly LaHaye:

Aproape toate femeile au glandele adecvate pentru a produce secreția vaginală necesară, care face posibil un contact intim nedureros. Dar dacă o femeie este încordată și nervoasă, atunci glandele nu funcționează corect și se poate întâmpla ca ea să simtă o frecare dureroasă. De aceea, simpla teamă de această durere poate să împiedice data viitoare scurgerea normală a lichidului. Majoritatea sfătuitoarelor recomandă pentru primele săptămâni de căsnicie un lubrifiant artificial care împiedică durerile și duce la mai multă relaxare. Cu cât este mai mică încordarea femeii, cu atât mai satisfăcătoare va fi viața intimă. Prin urmare, relaxarea femeii este foarte importantă pentru un bărbat care iubește.

Dar gândiți-vă că soția dumneavoastră este, într-adevăr, o ființă unică. Și din unicitatea ei face parte, „în opoziție cu bărbatul”, ca adesea să-i placă o dată ceva, care altă dată nu-i place. Aceste dispoziții schimbătoare în viața sexuală, fac parte din unicitatea soției dumneavoastră. Acceptați-le și fiți de acord!

Pe baza reflecțiilor de până aici, bărbatului trebuie să-i fie clar că din viața intimă face parte neapărat timpul necesar, înainte de toate, timpul pentru așa-zisul preludiv. O împreunare

sexuală scurtă este de cele mai multe ori (nu întotdeauna, - depinde de femeie) o mare lipsă de iubire, care face parte din obișnuința în mersul la o prostituată, dar nu din a fi împreună cu o soție pe care vreau s-o iubesc.

Preludiul servește la a învăța să vă cunoașteți soția. Aveți voie să puneți și întrebări (afectuos și gingaș). Veți avea mult de învățat în tot timpul vieții conjugale, în ceea ce privește domeniul sexual al soției dumneavoastră; prin urmare pregătiți-vă sufletește pozitiv pentru cercetarea terenului, pentru investigație.

Aici poate bărbatul (dacă înțelege necesitatea) să se perfecționeze ca artist iubitor. Faptul de a fi pregătit sexual pentru dăruire, este pus în mișcare la femeie printr-o pregătire sufletească. Așadar este ceva lipsit de iubire când un bărbat este puțin interesat de preludiu. El rănește prin aceasta foarte dureros sentimentele delicate ale soției sale.

Un preludiu satisfăcător nu poate fi dezvoltat dacă bărbatul se mai uită întâi, până scurt înainte de miezul nopții la un meci de fotbal la televizor. Atunci nu va mai avea timp să se întrețină iubitor cu soția lui. Folosiți deci orele comune ale serii!

Bucuria sexualității nu se împacă cu o comercializare a sexualității și cu năzuința spre performanța larg răspândită, în care partenerii emancipați tocmai se avântă. Bucuria nu se compară cu observarea și compararea și cu tot nesațul și graba vieții moderne. În această privință suntem, în ciuda întregii activități, în toiul unei perioade de decadentă sexuală, căci sexualitatea este legată insolubil de duioșie, iar duioșia în care te uiți la ceas și în oglindă, este un lucru nerealizabil. (Kientzel).

Din nenorocire, în multe manuale conjugale se visează mereu despre idealul orgasmului comun. Normal că avem dreptul să reperăm această țintă, dar în primul rând, pentru aceasta va fi necesară multă învățătură și multă experiență, așa că o pereche tânără va avea parte de mari dezamăgiri, dacă va sta permanent în așteptarea acestui eveniment, iar în al doilea rând: este mult mai important (și face la fel de fericit) ca prima țintă să fie acordul cu partenerul. Astfel că cu greu este posibil ca o femeie să aibă parte de un punct culminant, dacă bărbatul are o ejaculare precoce. Și aceasta se întâmplă mult prea des, când un bărbat se lasă prins de cerința orgasmului comun.

Deci ca bărbat gândiți-vă întâi la soția dumneavoastră și încercați să nu savurați singur propria ejaculare, ca un egoist. Multe cupluri au avut parte chiar de mare bucurie și satisfacție, când mai întâi femeia i s-a dat de tot bărbatului ei, iar apoi bărbatul a savurat relaxat de tot dragostea soției lui. Schimbul comun, de a vorbi despre lucrul acesta, este aproape indispensabil. Bărbatul trebuie să știe, de exemplu, și dacă nu cumva i-a provocat dureri inutile soției lui după orgasm, prin felul împreunării lui.

De asemenea, trebuie să avertizăm în legătură cu orgasmul, cum se petrece adesea „și în manualele conjugale creștine”. În mod deosebit pentru femeie este de o mare importanță trăirea duioșiei și a protecției în viața intimă. Și fără orgasm este prin urmare posibilă o viață intimă împlinită. Așa-zisul postludiu face parte, de asemenea, dintr-o viață sexuală iubitoare. Înainte de toate, pentru femeie este foarte important să obțină relaxarea binefăcătoare. Folosiți și sinceritatea sufletului după orgasmul. Luatul tandru în brațe, vorbitul împreună,

sărutatul, făcutul de complimente... aceasta fericește o femeie cel mai profund. Și aici trebuie bărbatul să învețe să trăiască nu după propriile lui plăceri (și poate să se îndrepte repede spre alte lucruri – de exemplu somnul). Tocmai aici se și arată că sexul este mult mai mult decât funcție glandulară, decât desfătare egoistă. Bărbatul trebuie deci să se gândească neapărat, că toată personalitatea femeii este răscolită în viața sexuală – și astfel va fi ori profund fericită, ori dezamăgită amarnic. Cu cât bărbatul își „cunoaște” mai mult soția și se angajează mai mult în nevoile ei și dorește să învețe, cu atât mai mult o va face aptă pe soția lui pentru bucuria sexualității.

Deci învățați să cunoașteți tot mai bine: starea sufletească a soției dumneavoastră, reacțiile ei individuale, caracteristicile ei, dar și funcționarea organelor ei – pentru a învăța, într-adevăr, să înțelegeți tot mai bine femeia.

Bărbatul ca ființă sexuală

Așa cum am stabilit deja, majoritatea bărbaților nu sunt corect informați pe baza informațiilor lumești, în ceea ce privește domeniul sexual al femeii. Dar din păcate multe femei cred că bărbații lor ar fi informați. Dar nu este așa. Prin urmare, femeia să se pregătească sufletește să vorbească despre aceasta cu bărbatul ei, principial, deschis, să-i arate că-l place și că vrea să-i arate drumul spre trupul ei. Poate că femeia trebuie întâi să învețe să gândească în mod corect despre sex (creat „foarte bine” de către Dumnezeu). Bărbatul ei dorește să fie iubitul ei. Dar dacă o femeie reacționează negativ sexual, atunci împiedică lucrul acesta. Un bărbat satisfăcut sexual va fi total stimulat spre dragoste și va fi un bărbat mulțumit. De multe ori, din falsă pudoare, femeia dovedește indiferență sexuală și insensibilitate la bărbat. Logic că prin aceasta toată căsnicia este făcută să sufere.

Bărbatul reacționează altfel decât femeia, mai mult vizual la stimulii sexuali. Instinctul lui sexual stă în strânsă legătură cu activitatea glandulară a corpului. În majoritatea cazurilor va avea parte de o excitație sexuală mult mai repede decât femeia. Așadar, un bărbat poate să se manifeste sexual fără mare participare sufletească, o realitate pe care o femeie cu greu o poate împărtăși. De aceea se și simte bărbatul uneori lăuntric inferior sexual. El știe de „slăbiciunea” lui, (care propriu-zis este numai de altă natură) și devine conștient de adevărata slăbiciune a acestei deosebiri, anume: primejdia superficialității în activitatea sexuală.

O femeie trebuie să accepte această natură diferită a bărbatului. Ea trebuie să știe că bărbatul este automat tentat sexual, când este expus vizual farmecului feminin. Această tentație nu are nimic a face cu infidelitatea lăuntrică sau că un bărbat nu-și mai iubește soția.

Așadar, sunteți conștientă, ca soție, de ispitele cărora le este expus zilnic bărbatul dumneavoastră? Un bărbat este stimulat sexual automat, când reclamele vizual incitante, produsele mass-media, colegele de serviciu dichisite erotic acționează asupra lui. Normal că un soț iubitor nu va hrăni aceste ispite și nu se va dăruie sexual în fantezia lui – aceasta ar fi, de fapt „adulter în inimă”, abia aceasta ar deveni păcat.

Femeia poate să-l ajute foarte mult pe bărbatul ei să biruiască ispitele, dacă îi dăruiește relaxare conjugală, satisfacție sexuală conjugală. Dumnezeu așa a rânduit, că la soț, când se manifestă sexual, să se produce lichid seminal în mod curent, regulat și este nevoie de

relaxare. Aceasta nu înseamnă că bărbatul nu trebuie să învețe să se abțină în anumite perioade. Dacă își pune gândurile sub disciplina lui Dumnezeu, dacă nu-și imaginează o viață sexuală, ceea ce anume ar încuraja activitatea lui glandulară și dorința lui, atunci chiar va reuși lucrul acesta. Dar nu aceasta este starea normală. O femeie care în această privință își suprasolicită bărbatul (gândiți-vă că „neputința” dumneavoastră nu va opri automat nevoile sexuale ale bărbatului dumneavoastră), va amplifica predispoziția acestuia pentru alte femei care au mai multă înțelegere pentru nevoile lui sexuale.

În afară de aceasta, o femeie care doar „suportă cu resemnare” viața sexuală, va nimici tensiunea erotică a bărbatului ei. Tocmai aici devine limpede cum bărbatul și femeia sunt lipsiți de completare. Femeia va avea parte de multă bucurie dacă va învăța să recunoască nevoile bărbatului. Dar nici aici nu merge fără discuții comune și un schimb comun.

Pe baza acestor gânduri este limpede pentru femeie, că rolul ei sexual nu constă în pasivitate. Și o femeie are voie și trebuie să fie activă; și ea trebuie să se predea ritmului dorinței și dăruirii.

Tradus de la: [Sexualität in der Ehe](#)

Din *Handbuch für Eheleute*, Schwengeler-Verlag, pag. 152–164 și pag. 168–172

Traducere: Ion Simionescu